

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Barlaam [et] iosaphat confesso. Cap[itulum]. cxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

dominum exclamabat: ⁊ gratias agens x̄po
fines suo martyrio imponi exorabat. Eratq;
sicut truncum nullum habens sustentaculus
nihilq; in eo hoīs apparebat nisi sola lingua:
qua dominum collaudabat. Multi quoq; de
astatibus eius tormētis compatientes desce
bant: ⁊ non audentes illum asp̄icere faciem
suam operiebant. Tunc mandante rege vnus
ex carnificibus accessit: ⁊ caput eius ampu
tauit. Cuius corpus xp̄iani i ep̄i ciuitate cla
pe sepelierunt. v. kal. decēbris.

De sancto elemente fl a
uio ep̄scopo. Cap. cxij.

Ep̄scopus cognomen flauus apud metensem ciuitatem claruit. Hic cōsul romanorū ⁊ patruus clementis pape fuit. Qui a brō petro apostolo baptizatus ⁊ discipulus effectus: ⁊ ab eodez ep̄s ordinatus: ad galliā bel

gicam euangelizandi gratia missus est: cum pluribus alijs ep̄is. Et dum ad metensem ciuitatem peruenisset a quodam viro hospitio officiose susceptus fuit. Cui ⁊ xp̄m ei incognitum ⁊ inauditum predicauit: in quo omnia signa se facturum promissit: a quo ⁊ didicit in arenario olim ab octauiano in ipsa vrbe cōstructo diaconem ingētem degere: qui alios diacunculos ex se genuerat: quoz flatu mortifero aer adeo pestilens ⁊ infectus erat: vt multis iam extinctis: ciuitas omnis in hominibus ⁊ animalibus morbida foret: multiq; languore depressi decumberēt. Cum autem sanctus clemens liberationem ciuitatis promississet hospes primos vr̄bis ipsius aduocat: ⁊ audita narrat. Et concurrente omni populo: sanctus ep̄scopus primo quidez egris oratione sua sanitatem restituit. Deinde ad amphitheatrum accessit: vbi inuocato christi nomine: diaconem alijs maiorem stola sua circa collum circum: eumq; vti mansuetum catulus post se trahere cepit. Vbiq; aut vt a sancto docti fuerant: kyri eleison clamantibus: ⁊ clementem sequentibus: ipse vsq; ad flumen vr̄bi contiguum: q; salia dicitur diaconem traxit: ⁊ in eodem flumine demersit. Omnis vō alia diaconum ⁊ serpentum multitudo maiorem beluam secuta: ⁊ in eodez amne a sancto submersa fuit. Sicq; sanctus omnē populuz ad xp̄m cōuertit: ⁊ baptizauit. Vbiq; plurib⁹ annis sedem ep̄alem tenuit. Et post felix patris regimē i pace quieuit. v. kal. decēbris. Et in eodem oppido tumulatus iacet.

De sanctis Barlaam ⁊ iosaphat confesso. Cap. cxij.

Barlaam et

iosaphat heremite q;
rūvita iohes damasce
nus copilauit apud in
diā claruerūt. Cū em̄
vniuersa illa p̄ia xp̄i
anis ⁊ monachis imple
ta eēt. Rex qdā auz
nur xp̄ianos oēs ⁊ p̄ci
pue monachos p̄seq̄bat.
Interea regi puer
pulcherrim⁹ nascit: ⁊ iosaphat appellatur: p
cuius natiuitate rex cū omni populo dijs im
molauit: ⁊ quinquagintaq; astrologos:
quid futurū esset de puero interrogauit. Qui
omnes ipsum magnuz in potentia ⁊ diuitijs
futurum p̄dixerunt: tamen xp̄ianam religio
nem quas pater oderat coliturum p̄nostricari
sunt. Quod rex plurimū ex pauescens: in ciui
tate seorsum palatium speciosissimū construi
fecit: ⁊ ibi puerum ad habitandū posuit. Vbi
secum iuuenes pulcherrimos collocauit: man
dans illis: vt nec mortē: nec infirmitatē: nec
senectutem: nec paupertatem: vel aliquid qd
posset asserre tristitiam nominarent ei: sed
omnia iocūda illi proponerēt: quatenus nihil
de futuris cogitare posset. Et siquis ex min
istris infirmabat continuo: ip̄o amoto alius
surrogabat: nec xp̄s ab aliquo noīari p̄sū
mebat. Cū aut iuuenis adoleuisset in omni
sapiētia edoctus admirās cur pater eum tali
ter reclusisset: quendā de seruis sibi familia
riorem de hoc interrogauit: dicēs se in multa
tristitia positū eo q; sibi foras egredi nō lice
ret. Ad p̄ audies ⁊ dolēs: eqs pari fecit: ⁊
choros plaudātes aī eū mittere: ⁊ ne qd ei fe
dū occurreret diligēt phibuit. Ip̄o ergo ali
qn p̄cedēte vnū leprosum ⁊ vnū cecū obuios
habuit. Quos vidēs ⁊ stupēs qd h̄ eēt iōsuūt.
⁊ a ministris didicit: q; passioēs sūt q; hoīb⁹ ac
cidūt. De q; ille p̄p̄t iherudine talia videndi
v̄l audiēdi anr̄ eē cepit. Alio die sene rugo
sū ⁊ icuruatū ⁊ balbutiēdo loq̄ntē iuenit: ⁊ ad
mirās de h̄ eēt req̄suūt. Audiuītq; q; p̄p̄t ano
rū mltitudine ad talē statū deuenit: cuius fi
nis est mors quā oēs v̄l i ip̄a etate v̄l i miori
exp̄iri opteret. Que oīa iuuenis notās i mltā
erat tristitia: s; corā p̄fe p̄debat leticiā desi
derās i via salutē edoceri. Cū aut h̄ oīa mona
chus qdā noīe barlaā habitās i deserto fr̄e se
naar p̄ sp̄m cognouiss; admonitōe dñia mer
catoris habitu assumpsit: ⁊ ad ciuitatē illam
deuenit. Locutusq; est pedagogo iosaphat:
dicēs se lapidem p̄ciosum venalē habere: qui
sua virtute quascūq; infirmitates curabat:
quē regi iosaphat v̄dere volebat. Ille autē
cū sibi p̄rio lapidem ondī petiuisset. Barlaā
r̄ndit q; lapis ip̄e talē v̄tutē h̄ret vt siq; q; cor
pore nō eēt integer. ip̄m asp̄iceret: primo lu

iiij

men oculorū amitteret: et quod filius regis vir-
gō erat: prout ipse audierat: id ipsi soli lap-
idem ostendere intendebat. Igitur pedagogus
hoc iosaphat nunciāns: ipsum ad eū in cōcla-
ui p̄torius introduxit: quē rex humanissime
et reuerenter suscepit. De quo barlaā ipsum
plurimū cōmendauit: et incipiens eum allo-
qui a quibusdam per suasionibus et exemplis
predicauit ei de mundi creatiōe: et hominis
preuaricatiōe ac filij dei incarnatiōe: passio-
ne: et resurrectione: necnon de die iudicij: et
bonorū et malorū retributiōe longū sermonē
cōteruit: seruiciteasq; idolis plurimū expro-
brauit: et de illorū fatuitate exēpla proposuit.
Cepit etiam de vanā et falsā mundi delecta-
tiōe multa disputare: et sine omniū mortē
cōprobare: et plurā ad hoc in modū fabularū
exempla inducere. Cū autē eū rex interrogas-
set: quot annorū eēt: et ubi habitaret. Ille re-
spōdit: se esse annorū. xlv. et in deserto semina-
re degere. Contra autem iosaphat illū plus
q̄. lxx. annorū ex apparentia iudicabat. Cui
barlaā ait: quod si a natiuitate sua oēs eius an-
nos querebat: recte existimabat. Si vō a
tēpore quo relicto seculo xpo viuere ceperat
nō plus q̄. xlv. annos habebat: quōs in heremi
exegerat. Cū autē eū iosaphat ad heremū
sequi vellet: noluit barlaā: eo quod ex hoc rex is-
dignatus mortē oibus xpianis inferret: s; tē-
pore opportuno ad ipsum in posterū ueniret.
Barlaā igitur regis filij baptizās: et in fide
opime instruens: eum osculatus est: et ad so-
cum suū reuersus est. Post q̄ autē rex auenit
filij suū xpianū fecm̄ audiuit: i dolore nimio
postus est. Quē quidā amicus eius nomine
arachis cōsolans dixit: quendā senē pagani
nachor nomine: barlaā per omnia similitē eēt:
quē suauit: ut rex aduocaret: et ipse xpianū: et
barlaā se similitē eū philosophis disputans:
p̄mo xpianorū fidē defenderet: deinde se supe-
rari p̄mitteret: et omnia q̄ docuerat retracta-
ret: et sic iosaphat ad deorū cultū rediret. Igi-
tur dictus princeps cū ei exercitū ad querēdum
barlaā iuit: et nachor capto se barlaā cepisse
dixit. Quod filius regis audiēs magistrū su-
um captū amare fleuit: sed deo reuelate post
modū ipm̄ nō esse cognouit. Cū autē rex filij
nimis et blanditijs per dies plurimos ppul-
saret: ut ipm̄ ad suā uoluntatem inflecteret:
et ille nec nimis terreri: nec adulationibus
seduci posset. Tandē rex dixit ei: quod ad hoc ipz
declinare uolebat: ut barlaā: q̄ eū seduxerat:
et q̄ in carcere erat cū gentilibus ad disputa-
dū cōueniret: et siquidē ille obtineret: rex ei
cederet. Sinautē: ipse cū ceteris xpianis ipsi
cōsentiēt. Quō cū regis filio placuisset: illi
cū nachor ordinat: ut se barlaā similitē: p̄-
fidē xpianorū defendat: et tandē se superari p̄-
mittat. Cū ergo oēs in unū cōuenissent. Io-

saphat similitē se credere: quod nachor barlaā
eēt: ei dixit: quod si doctrinā suā: quā eū docue-
rat: defēderet i ipsa p̄petuo p̄maneret. Sim-
ilitē autē superatus eēt: ipz mala morte puniret:
ne unq; alijs filios regum decipere p̄sume-
ret. Quod audiēs nachor uehementer ex-
pauit: uidēs se in foueā incidisse: quā fecit: et de
liberauit meli filio regis adherere: et sic pe-
riculū mortis euadere. Rex autē itā palā ei di-
xerat: ut fides suam sine timore defenderet.
Incepta igitur disputatione cepit nachor fi-
dem christi euidenter defendere: et rōnibus
cōmunire: ita ut philosophi muti effecti: ni-
hil oīno respōdere sciret. Josaphat autē ex-
ultabat: eo quod p̄ ueritatis hostē dñs ueritatez
defendebat. Rex igitur furēs iussit cōcluiū dis-
solui quasi de his sequēti die denuo tractatu-
rus. Josaphat autē a patre magistrū suū sibi
dari petijt: ut de respōsionibus adiuuicē ea
nocte cōferent: et ipse fecū suos cōuerfo as-
sumeret. Quē ei rex p̄cessit: spem hns: quod eū
seduceret. Cū ergo regis filius nachor in do-
mum duxisset: ei manifestus ait: quod eū quis
eēt: non ignoraret: quod uidelicet nō barlaā: sed
nachor astrologus foret. Cū et fidē xpi p̄-
dicauit: et cōuersum mane ad heremū misit:
ubi baptizsmū suscipiēs heremiticaz uita du-
xit. Hec audiēs quidā magus theodas noīe
regi promittit: quod filij suū ad patrias leges se-
duceret. Consultū ergo regi: ut a filio cū-
ctos remoueret: et ornatas ac decoras mulie-
res ad eum intrōmitteret: ut cum eis contis-
tue cōuersari posset. Ipse vō spiritus libi-
ditus ad eum mitteret: qui eum ad concu-
piscētiā inflāmarēt: eo quod nihil facili⁹ ho. em
q̄ mulier seducere posset. Quō cū rex p̄fecis-
set. Puella quidē inueni sp̄ assūctēs blādis
colloquijs demulcebant. Daligni vō spiri-
tus a mago missi caminū ignis in ei⁹ animū
accendebat. Iuuenis vō se totū deo commē-
dans oēs tērationes superabat. Deinde quā-
dam puellā pulcherrimā unius regis filij a
p̄re orbatā: rex ad eū misit. Cui dū iosaphat
p̄dicare uellet. Illa ei respōdit: ut si eam ad
xpm̄ uellet adducere: ipz in cōiugē deberet
assumere: et sic eā a dānatōe p̄petua liberare.
Nā et xpiani matrimōia p̄hebat: et i eo statu
se saluari dicebat. Hec dicens puella turrim
animi Illius fortiter cōcussit. Ignisq; cōcū-
piscētiē a demonibus accensus intus ardere
cepit. Josaphat autē in angustia postus cū la-
chrymis in orōne se dedit: et orans aliquanti-
lum obdormiuit: uisitq; se duci ad pratum
amenssimū floribus et cunctis delectatiōi-
bus exornatum. Deinde in ciuitatem iuro
et gemmis rutilantem se intrōmitti cōspē-
xit: in q̄ tot diuitie et delictie relucebātq; ibi
p̄petuo se dimitti postulabat. Dictūq; est ei:
quod ille locus esset beatorū: ad quē ei maritus

De sanctis in mense noue, occurrentibus. Fo. ccc. iij

labore ipsum deuenire oportebat. Deinde ad loca aspera terrerima adductus: audiuit ea loca esse impiorum et damnatorum. Eugilans autem et horum memoras pulchritudine pellarum velut stercorea contenebat. Valignus autem spiritus ad theodora reuersi retulerunt: quod signo crucis ab eo et oratione fuerant effugati. Ad quem dum magus una cum rege introuisset ut ei persuaderet: ipse ab eo quierit baptismum suscepit: et laudabilem vitam duxit. Iste igitur desperans de consilio amicorum dimisit ei dimidium regni sui. Ille autem quousque desertum affectaret: tamen propter fidei dilationem ad tempus regnum suscepit: et in suis ciuitatibus ecclesias fecit: et cruces erexit: et oes ad christum conuertit. Iste etiam tandem predicacionibus filii fidei suscepit: et baptizatus regnum totum filio dimisit: ac penitentie opibus vacans laudabiliter vitam finiuit. Iosaphat autem barachiam regem iudaeis pluribus fugere ad heremum voluit: sed a populo coactus remansit: vir tamen ad eum dimissus desertum petiit: et regalem habitum pauperi tradens ipse in pauperissima veste remansit. Cui diabolus multa impedimenta opposuit: aliquando in eum euaginato gladio irruens: aliquid in forma diuersarum ferarum in eum fradens. Quae omnia ipse inuocato christi nomine superauit. Biennio igitur iosaphat per heremum vagatus est: nec barlaam in eum eunire potuit. Tandem ad eum speliaca ueniens: statim ab extra se ab eo benedicti postulat. Cuius uocem barlaam cognoscens et foras exiit: osculantes se inuicem cum lachrymis et amplexibus constrinxerunt. Iosaphat autem que acciderant omnia referebat. Ille uero immensas deo gratias agebat. Quasi autem iosaphat ibidem annis multis in abstinentia mirabili et sanctitate. Completis uero diebus uite sue barlaam in pace quieuit. Iosaphat autem in anno xxx. regniu deserens. lxxxv. annis heremiticu labore sustulit: et sic multis claris uirtutibus in pace quieuit: et cum corpore barlaam sepultus fuit. Quorum amborum corpora barachias rex reuerenter inde assumpsit: et in eius ciuitate transferens honorifice collocauit. v. kal. decembris. ad quorum tumulum miracula fiunt.

De sanctis Faustulo Diuo et Amone martyribus. Cap. cxv.

Faustus presbyter diuus et amonius cum alijs pluribus episcopus ex egypto: et clericis et laicis sexcentis et sexaginta apud alexandriam ciuitate passi sunt. Qui cum beato petro eiusdem uerbis episcopo comprehensi: et in carceres trussit. Iubente mariano impatore post ipsos beati martyris passionem: oes gladio trucidati sunt.

v. kal. decembris. Quorum oium corpora apud alexandriam tumulata seruant: ut dicit Ado.

De sancto Sosthene discipulo. Cap. cxvi.

Sosthenes discipulus apostolorum fuit: de quo beatus paulus. i. ad corinth. i. c. metio nem facit: ubi dicit rabanus in glossa: quod iste sosthenes corinthorum doctor erat: multumque pro fratribus sollicitus id specialiter ab apostolo est assumptus. scilicet propter suam humanitatem: et propter firmitatem narrationis confirmationem: ut in ore duorum uel trium testium staret omne uerbum. Hic fuit uero ex. lxx. christi discipulus: ut abbas dozortheus tradit: quod et colophonie episcopus fuit: et apud corinthum ciuitate sua sancto fine quieuit. iij. kal. decembris.

De sancto Gregorio papa. ij. Cap. cxvii.

Gregorius papa huius nominis secundus natione scythus ex patre iohanne: constantino patre primo in episcopatu romano successit: et sedit annos. xvi. menses. viij. dies. ij. Hic fuit uir castissimus diuine scripture eruditus: loquela facundus: animo constantis: ecclesiasticorum errorum destructor: et contrarius fide fortissimus impugnator. Hic bonifacium monachum a britania uenientem episcopum consecrauit: et per eum gentem germanorum sedente tenebris et umbra mortis: doctrina lucis ad christum conuertit. Hic etiam per petronium ciuem byzantie sem cenobium beati benedicti apud castrum callinum reedificauit: quod plusquam centum annis a tempore logobardorum fuerat desolatum. Hic etiam cum leo imperator: imagines christi et beate uirginis et aliorum sanctorum in ciuitate constantinopolitana igne cremari iussisset: idem ipse facere precipiens: non solum facere renouit: sed etiam imperatorem pro ipso facto anathematizauit. Deinde distributis oibus ecclesijs et monasterijs atque omni clero in pace quieuit. Sepultus est ad sanctum petrum: et cessauit episcopatus dies tres.

De sancto Gregorio papa. iij. Cap. cxviii.

Gregorius papa huius nominis tertius natione romanus ex patre marcello gregorio. pape secundo in pontificatu romano successit: et sedit annos. x. menses. viij. dies. xxx. Hic erat uir mirissimus et ualde sapiens: in diuinis scripturis sufficienter instructus: greca latinaque lingua eruditus: atque exercitatus in sensibus diuinarum scripturarum subtilissima et hereticorum neclimatus: exhortator omnium bonorum: plebiq;